

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 40258

гр. София, 02.12.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в
закрито заседание на 02.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

като разгледа дело номер **12614** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от
Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл. 46, ал.1 от Закона за чужденците в
Република България (ЗЧРБ).

Делото е образувано по жалба от А. Н. У. АЛ-Г., [дата на раждане] в И., иракски гражданин,
чрез адв. Т. Р., САК, упълномощена съгласно приложено изрично пълномощно, против Заповед
№ 5364з-5267/21.11.2025г., издадена от Директора на дирекция "Миграция"- МВР, с която му е
наложена принудителна административна мярка по „връщане“ в в страната на произход
Република И..

Жалбата е подадена на дата 28.11.2025г. до съда, като с разпореждане от 01.12.2025г. на
зам.председателя на съда е уважено искането в жалбата да бъде изискана административната
преписка.

В жалбата са съдържа искане до съда за отмяна на допуснатото предварително изпълнението на
обжалваната Заповед № 5364з-5267/21.11.2025г., издадена от Директора на дирекция "Миграция"-
МВР.

По делото с писмо от 02.12.2025г. на Директора на Дирекция "Миграция" МВР е представена
административната преписка.

По редовността и допустимостта на оспорването съдът констатира следното:

С оспорената Заповед № 5364з-5267/21.11.2025г., издадена от Директора на дирекция
"Миграция"- МВР, на основание чл.44, ал.1 от ЗЧРБ, на А. Н. У. АЛ-Г., [дата на раждане] 4г. в
[населено място], гражданин на И., е наложена принудителна административна мярка "връщане
до страна по произход, Република И.", на основание чл. 44, т.1 ЗЧРБ вр. с чл. 41 т.4 от ЗЧРБ.

В заповедта се съдържа изрично разпореждане за предварителното ѝ изпълнение, издадено на
основание чл.60 ал.1 от АПК.

Оспорената заповед е връчена на дата 25.11.2025г. на адресата ѝ, като жалбата до съда по
искането за отмяната е подадена в срок на 28.11.2025г. В заповедта изрично е посочено, че
разпореждането за допускане на предварително изпълнение може да бъде оспорено в 3-дневен

срок. Съдържа се и указание пред кой точно съд следва да бъде извършено оспорването - АССГ. С жалбата е оспорено разпореждането за допуснатото предварително изпълнение.

След служебна проверка на жалбата, съдът констатира, че същата е нередовна. Не е представен документ за платена държавна такса от жалбоподателя а доколкото съгласно чл.46, ал.1 ЗЧРБ, заповедите за налагане на принудителни административни мерки, подлежат на оспорване по реда на АПК. Такса се дължи в размер на 10 лева, на основание чл.2б, буква а) от Тарифата за държавните такси, събирани от съдилищата по Закона за държавните такси, и по аргумент, че производството изрично не е освободено от държавни такси.

На основание чл. 158, ал.1 от АПК във връзка с чл. 151 т.3 от АПК, СЪДЪТ следва да остави производството по жалбата без движение, като уведоми оспорващият да отстрани нередовностите, указвайки му, че при неотстраняването им в определения срок, същата ще бъде оставена без разглеждане и делото прекратено.

По искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, доколкото съдът дължи произнасяне незабавно в закрито заседание, съдът намира следното:

С оспорената Заповед № 5364з-5267/21.11.2025г., Директора на дирекция "Миграция"- МВР е допуснал на основание чл. 60, ал. 1 АПК предварително изпълнение на заповедта. Актът е мотивиран с обстоятелствата, че съществува опасност, изпълнението му да бъде осуетено или сериозно затруднено.

В обстоятелствената част на жалбата се твърди, че липсват посочване на конкретни и ясни мотиви за наличието на обстоятелства по чл. 60 ал.1 от АПК.. Релевират се доводи, че органът е посочил, че е налице опасност чужденецът да осуети или сериозно да затрудни изпълнението на акта без да са посочени конкретните обстоятелства довели за този извод. Посочено е, че жалбоподателят има адрес в страната, на който да пребивава до приключване на образуваните наказателни производства и личните му документи са намират у административния орган, издал заповедта, както и, че предварителното изпълнение на наложената ПАМ би засегнало интересите на правосъдието в България.

Съгласно чл. 60, ал. 1 от АПК „в административния акт се включва разпореждане за предварителното му изпълнение,... при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда“.

Наличието на тези предпоставки обаче не се презумира, напротив - във всички случаи административният орган следва да посочи обстоятелствата, мотивирали го да разпорежи предварително изпълнение на акта, каквото е изискването на чл. 60 ал.2 от АПК.

Съдът приема, че изложени от ответника мотиви за допускане на предварителното изпълнение липсват. Посочено е само основанието за допуснатото предварително изпълнението, което е недостатъчно, неконкретно и бланкетно. Органът се е позовал на хипотезата, че съществува опасност изпълнението на заповедта да бъде осуетено или сериозно затруднено и същевременно и в противоречие на това е предоставил срок съгл. чл. 39б, ал.1 от ЗЧРБ за доброволно напускане на Република България определен на 20 дни.

Разпореждането за допускане на предварително изпълнение трябва да притежава собствени мотиви, включващи изследване на обстоятелствата, защо се налага да бъде допуснато същото. Мотивирането на акта е самостоятелно основание за неговата законосъобразност /чл. 146, т. 2 АПК/ и е предпоставка за упражняване на съдебния контрол по отношение на това. Липсата на мотиви винаги е основание за отмяната му, защото препятства осъществяването на проверката за законосъобразност, както и лишава адресата от възможността пълноценно да реализира правото

си на защита. Съдът няма задължение да предполага какви са били действителните аргументи на ответника, нито е възможно мотивите на самата заповед да служат за мотиви на разпореждането за предварителното ѝ изпълнение. Основанията за постановяване на двата акта са коренно различни и следва да бъдат изложени съображения по същество поотделно за заповедта и разпореждането, с което е преценено, че тя трябва да бъде изпълнена преди влизането ѝ в сила. По така изложените доводи и съображения, настоящата съдебна инстанция формира правен извод за основателност на подадената жалба в частта на искането за спиране на допуснатото предварителното изпълнение, защото разпореждането за предварително изпълнение е постановено в нарушение на чл. 146, т. 2 АПК, във вр. чл. 60, ал.2 от АПК.

Водим от горното, Административен съд – София-град, I отделение, 87 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на А. Н. У. АЛ-Г., [дата на раждане] в И., иракски гражданин, чрез адв. Т. Р. САК, разпореждането инкорпорирано в Заповед № 5364з-5267/21.11.2025г., издадена от Директора на дирекция "Миграция"- МВР, с което се допуска нейното предварително изпълнение. **ОПРЕДЕЛЕНИЕТО В ТАЗИ ЧАСТ ПОДЛЕЖИ** на обжалване с частна жалба в 7 дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ производството по жалбата на А. Н. У. АЛ-Г., [дата на раждане] в И., иракски гражданин, чрез адв. Т. Р. САК, против Заповед № 5364з-5267/21.11.2025г., издадена от Директора на дирекция "Миграция"- МВР, с която му е наложена принудителна административна мярка с която му е наложена принудителна административна мярка по „връщане“ в в страната на произход Република И..

УКАЗВА на жалбоподателя в 3 - дневен срок от получаване на съобщението с писмена молба по делото да представи доказателство за внесена държавна такса в размер на 10 лева по сметка на Административен съд София – град.

ПРИ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ в срок на указанията на съда за отстраняване на нередовността на жалбата, на основание чл. 158, ал. 3 от АПК , подадената жалба ще бъде оставена без разглеждане по същество, а производството по делото - прекратено.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО В ТАЗИ ЧАСТ НЕ ПОДЛЕЖИ на обжалване.

ДА СЕ ИЗПРАТИ препис от определението на страните.

СЪДИЯ